

ἀγαγεῶ^{αι}ρον λόμ^{οε}ν, σχηματίζε^{αι}τ μὲν ὡς ὑπορ
 τήτων Γεάφων. εἴγω δὲ δὴ κινῶν, ὡς ὅτι ὑπὲρ
 αὐτοῦ σπουδαζῶν τοῦ τοιοῦτο. οἱ μὲν οὐδ' ἄποστα
 ρῶν, ἄρτος. ἀχιλλᾶς. ἀθάλας. καὶ καρπῶν ης.
 καὶ ἐπὶ ἄρτος. καὶ σαρμάτης. καὶ ἄλκιος.
 καὶ λούκιος. καὶ ἰουλιανός. καὶ μινᾶς. καὶ ἑλλά
 διος. καὶ γαίος. καὶ σὺ αὐτοῖς σεκοῦδος καὶ θε
 ρωνᾶς οἱ ποτε λεχθέντες ἐπίσκοποι. ποῖα δὲ ἐπὶ
 τὰς γραφὰς ἐφαινόταν λαλοῦν, ἅτι τὰς τα. οὐκ ἄ
 ὄθῃ ἐπὶ κή. ἀλλῶ ὅτε ὄθῃ ἐπὶ οὐκ ἐκ. οὐκ ἄθῃ
 οὐκ ἐκ ὁ τοῦ ἡύλοτος. ἀλλῆ ἔξουκόντων γέγονεν.
 ὁ γὰρ ὄθῃ, τὸν μὲν ὄτα κτὸν μὲν ὄτασ πεποίηκε.
 διὸ καὶ ἐκὸς ὄτα ἔκην. κτίσῃ γὰρ ἅτι καὶ ποίησ
 ὄθῃ. οὔτε δὲ ὁμοίως κατοῦσι ἀντὶ τῶ ἐπίδην. ἔντε
 ἀληθινὴ σοφία αὐτοῦ δὴν. ἀλλῆ μὲν πῶν ποίη
 μάτων καὶ ἐκὸν τῶν ἔσι. κατὰ χρηστικῶς δὲ λότος
 καὶ σοφία γινόμενος. καὶ αὐτὸς δὲ, ἀντὶ τῶ ἰδίῳ
 τοῦ ἡύλοτος καὶ πῶν τῶ ἡύλοτος σοφία δὴν. ἐκὸν καὶ
 τὰ πάντα καὶ αὐτὸν πεποίηκεν ὄθῃ. διὸ καὶ ῥεπτος
 ἅτι καὶ ἀλλοιωτὸς πῶν φῶν, ὡς καὶ πάντα τὰς
 λοιπὰς. ἐκὸς τὸ καὶ ἀλλοτῆος καὶ ἀποχρησισ
 μένος ἔστιν ὁ λότος τῆς τοῦ ἡύλοτος. καὶ ἄρτι
 τος δὴν ὄθῃ τῶν ἡύλοτος. οὔτε γὰρ πληρῶς ὄρα ἡδύ
 γασται τὸν πῶν ὄλοτος, οὔτε τελῶς καὶ ἀκεί
 ρως γινώσκεν αὐτὸν. καὶ γὰρ ἐαυτοῦ πῶν ἡύλοτος